Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Кафедра маркетингу та УІД
Сумський регіональний центр
інтелектуального розвитку
Українська асоціація маркетингу
Всеукраїнська спілка вчених-економістів

Збірник тез доповідей
X Міжнародної
науково-практичної конференції

«МАРКЕТИНГ ІННОВАЦІЙ І ІННОВАЦІЇ У МАРКЕТИНГУ»

29 вересня – 1 жовтня 2016 року

Суми 2016

Морева В.В.
Донецький державний університет управління (м. Маріуполь)

МАРКЕТИНГОВИЙ ПОТЕНЦІАЛ СТАЛОГО ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО РЕГІОНУ

Промисловий розвиток для таких регіонів України як Донецька область виступає основою економічного існування. Аналіз розвитку промислових підприємств Донецької області, необхідний для визначення тих глибинних особливостей формування маркетингового потенціалу соціально-еколого-економічних систем, що дозволять узагальнити досвід економічного і науково-технічного розвитку, розкрити взаємну обумовленість і взаємозв'язок усіх галузей економіки, виділити якісні зміни, а, отже, врахувати широкий спектр факторів, здатних впливати на процеси управління потенціалом еколого-економічної системи.

Нова система цінностей суспільства вимагає зміни цільових установок і оцінки інноваційної стратегії розвитку. Замість традиційної економічної ефективності інновацій необхідним стає розгляд критерію екологічної ефективності.

Сучасна теорія маркетингу оперує різними економічними прийомами, моделями, оцінками, алгоритмами та методами при плануванні та організації маркетингової стратегії еколого-економічної діяльності на підприємстві. Проте, попри різноманіття економічного інструментарію, лише незначна частина цього переліку використовується сучасними українськими підприємствами для отримання еколого-економічних результатів. Основна причина полягає в тому, що складні та новаторські інструменти маркетингу дуже часто не користуються попитом серед маркетологів підприємств України при вирішення екологічних проблем. Функціонування реальних регіональних промислових систем в цілому є процесом з явно вираженою неадекватністю ситуацій, що відбуваються, по штучних і природних об'єктах в їх якісно-кількісному розвитку. Сучасний апарат аналітичного прогнозування розвитку еколого-економічних систем дає деякі методологічні напрями оцінки еколого-економічних ситуацій в екосистемах промислового типу.

Традиційний підхід до еколого-економічної оцінки поведінки системи базується на припущенні про правильність (у сенсі відомої зумовленості антропогенних змін, що відбуваються в системі) функціонування системи, не пов'язаний з показниками екологічної безпеки і екологічної ефективності [1].

Реалії сьогоднішнього дня свідчать про те, що з кожним роком кількість споживачів екологічно чистої продукції зростає в усьому світі. В умовах ринкової економіки керівнику вже не досить мати хороший продукт, він повинен уважно стежити за появою нових технологій і планувати їх впровадження у своїй фірмі, щоб не відстати від конкурентів. Тому зміст маркетингової стратегії підприємства при сталому еколого-економічному розвитку повинен складати нововведення, які відображають практичне здійснення якісно нових еколого-економічних рішень.

Основні недоліки вітчизняного економічного механізму еколого-економічного розвитку полягають у тому, що він, по-перше, не в змозі зацікавити товаровиробників у проведенні природоохоронних заходів за рахунок власних грошових коштів; по-друге, не кореспондує з іншими економічними показниками і важелями господарської діяльності; по-третє, недостатньо оперативно і ефективно реагує на динаміку економічних і екологічних процесів в державі [2].

Практика показала, що обмеження шкідливого впливу виробництва на навколишнє середовище шляхом введення систем обробки відходів, ізолювання виробничих процесів, не призводить до істотного поліпшення стану природних ресурсів. Інновації і проблеми екології пов'язані між собою вже на ранніх стадіях інноваційного планування.

Результати аналізу ролі інновацій у вирішенні еколого-соціально-економічних проблем промислового регіону в даний час підтверджують необхідність переходу до еколого-інноваційного типу розвитку регіону. Вони доводять, що незважаючи на негативну динаміку інноваційної активності промислових підприємств, є достатній потенціал для переходу до екологічно спрямованого сталого розвитку.

Впровадженню принципів сталого розвитку передбачає створення таких механізмів відтворення маркетингового потенціалу соціально-економічних систем:, які сприяли б встановленню екологоорієнтованих інноваційних технологій, дозволили в повній мірі проводити ідеї екологізації всієї економіки, стимулювати розвиток ринку екологічних послуг, продукції, технологій з мінімальним рівнем екологічного ризику.

1.Барбашова Н. Экономический механизм обеспечения экологической безопасности / Барбашова Н. // Экологическое право. – 1999. – № 1. – С. 29-32.

2.Марова С.Ф., Бурих Ю.В. Показники стійкого розвитку регіону/ С.Ф Марова. Ю.В. Бурих // Соціально-економічні проблеми адаптації реального сектора в сучасних умовах: Матеріали І Міжнар.наук.-практ. конф. – Донецьк: Цифрова типографія, 2013. – С. 298-302.